RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 104.617 van 13 maart 2002
in de zaak A. 89.869/VII-20.594

In zake : XXX,
wondende te 2000 ANTWERPEN,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 28 februari 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 9 december 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 februari 2000;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelin-gen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 23 januari 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. CARSAU, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste

verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 7 oktober 1999 en verklaarde zich op 8 oktober 1999 vluchteling.

1.2. Op 9 december 1999 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 15 februari 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt:

> "Betrokkene werd verhoord op 17 januari 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Servo-Kroatische taal machtig is.
> Volgens haar verklaringen zou betrokkene tot de zigeunergemeenschap in Kosovo, meerbepaald van Podujevo behoren. In de lente van 1999 zouden Servische militairen betrokkenes man meegevoerd hebben om te vechten in de oorlog van Kosovo. Vijf maanden nadien zou het Servisch leger teruggekomen zijn en betrokkenes huis in brand gestoken hebben. Betrokkene besloot daarop om Kosovo te verlaten. Via Montenegro en Italië kwam betrokkene op 7 oktober 1999 in België aan en vroeg er op 8 oktober 1999 asiel aan.
> Er moet opgemerkt worden dat betrokkene geenszins aannemelijk heeft gemaakt effectief uit Kosovo afkomstig te zijn. Zo is betrokkene niet in het bezit van enige identiteitsdocumenten die haar identiteit kunnen bewijzen. Betrokkenes topografische kennis van Kosovo is quasi nihil. Naast Prishtina en Obiliq kent betrokkene geen enkele belangrijke stad in Kosovo, evenmin kan zij de haar bekende steden situeren. Betrokkene kent verder geen enkele wijk en slechts één straat in Podujevo, de stad waar zij nochtans zou geboren en getogen zijn. Zij kan slechts twee dorpen (Gllamnik en Llushan) in de onmiddellijke omgeving van Podujevo opnoemen. Betrokkene is evenmin in staat de naam van de dorpen of de steden te geven die zij dient te doorkruisen om vanuit Podujevo naar Montenegro te gaan. Drenica is haar onbekend, terwijl algemeen geweten is dat Drenica de regio is waar in februari/maart 1998 de oorlog in Kosovo begonnen is. Ook op de Dienst Vreemdelingenzaken kan betrokkene niet of niet correct antwoorden op vragen met betrekking tot Kosovo (namen van scholen, namen van rivieren in Kosovo, naam van de luchthaven in Kosovo, naam van de busmaatschappij in Kosovo, enz...).
> Daarenboven kan worden vermeld dat betrokkenes opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn. Zo verklaarde betrokkene op het Commissariaat-generaal dat haar huis door het Servisch leger in brand zou gestoken zijn. Op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde betrokkene door gemaskerde mannen uit haar huis gezet te zijn. Over brandstichting door het Servische leger repte zij met geen woord.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 9 december 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat huidig annulatieberoep te haren opzichte niet ontvankelijk is; dat zij in haar brief van 3 oktober 2001 verklaart afstand te doen van deze "exceptie";

2.2 Overwegende dat de tweede verwerende partij nog meent te moeten stellen dat het verzoekschrift geen ontvankelijke middelen bevat; dat uit de bespreking (en de weerlegging) van de middelen blijkt dat deze exceptie op zijn minst gezegd ongegrond is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel inroept dat de tolk op het Commissariaat-generaal “geenszins de gezegden van vertoogster correct heeft vertaald” en dat niet werd vertaald dat zij ongeletterd is en derhalve niet op de hoogte is van de topografie van Kosovo;

3.2. Overwegende dat moet worden opgemerkt dat de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal terzake geen voorbehoud heeft gemaakt; dat de op het Commissariaat-generaal gestelde vragen van die aard waren dat zij ook door een ongeletterd persoon juist hadden kunnen worden beantwoord en dat bovendien niet kan worden ingezien hoe een verkeerde vertaling aan de basis zou kunnen liggen van het gebrek aan kennis van de verzoekende partij inzake Kosovo; dat de commissaris-generaal terecht heeft vastgesteld dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt effectief uit Kosovo afkomstig te zijn; dat zijn beslissing dat de asielaanvraag bedrieglijk is, niet kennelijk onredelijk is, gelet op de feitelijke gegevens van het dossier; dat het enig middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien maart tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. JOLIE. **E. BREWAEYS.**